

Der har ellers i de sidste måneder været advarsler nok om, hvor galt det står til, og hvor ringe regeringen har udnyttet opsvinget til at skabe flere arbejdspladser – vel at mærke arbejdspladser i den private sektor.

I stedet er antallet af arbejdspladser steget i det offentlige, samtidig med at flere og flere går på efterløn og på orlov.

Den offentlige forsørgelsesindustri nærmest opfordrer store dele af befolkningen til at lade sig forsørge. Og færre og færre i det private erhvervsliv skal forsørge flere og flere i den offentlige sektor og på overførselsindkomst.

Resultatet kender vi:

Betalingsbalanceoverskuddet er ved at være soldet op, og dermed kommer Danmark igen i et afhængighedsforhold til udenlandske långivere. Underskuddet på de offentlige budgetter forsvinder ikke næste år – trods regeringens løfter. Statsgælden vokser yderligere. Nødvendige investeringer i syge- og plejesektoren udskydes. Vejnettets forfalder. Osv. osv.

Fremskridtspartiet vil have vendt udviklingen. Regeringen må i anstændighedens navn tage sig sammen og foretage de nødvendige ændringer af den politiske linje, der køres nu.

Orlovsordningerne skal fjernes, så man ikke kan tage på statsbetalt ferie til fjerne rejsemål. Efterlønnen må væk, så det igen kan betale sig for de erfarne medarbejdere at blive på arbejdsmarkedet. Bistandshjælpen skal ligge på et sådant niveau, at det kan betale sig at tage et job frem for at lade sig forsørge på det offentlige regning. Og der skal være loft over bistandshjælpens størrelse, så eksempelvis familier med mange børn ikke kan nå op på et overførselsindkomstniveau, som andre kun drømmer om, selv om de har et arbejde.

Det skal være slut med, at Danmark er den førende nation i verden, når det drejer sig om rundhåndet ulandsbistand.

Fremskridtspartiet er overbevist om, at danskerne sagtens kan leve med, at Danmark har en placering som nummer 20 eller 25 i rækken over bidragydere til udviklingslandene. Og den hjælp, vi giver, skal bruges til at købe katastrofehjælp hos danske virksomheder.

Flygtninge fra Bosnien og andre lande skal sendes hjem, når der er fred i deres eget land. Et ophold som flygtning skal ikke mere eller mindre automatisk føre til en fremtid som dansk statsborger i løbet af syv år. De pågældende skal naturligvis hjem og hjælpe til med at genopbygge, hvad krigen har ødelagt, og så må vi hjælpe

dem både økonomisk og ved at opføre midlertidige boliger, så de kan klare sig i den første tid.

Erhvervslivet skal forkæles og ikke overdænges med den ene byrde efter den anden – pålagt dem af forskellige uduelige politikere.

De fleste i regeringen aner ikke, hvad det vil sige at være selvstændig erhvervsdrivende. Skatter, grønne afgifter og kolossale administrative byrder er, hvad dansk erhvervsliv stilles over for.

Man behøver ikke at lede længe efter årsagen til, at danskerne har udviklet sig til en befolkning af lønmodtagere, hvor rigtige iværksættere nærmest regnes for særlinge, der ikke ved, hvad der er godt for dem selv. Hvorfor yde en ekstra indsats og tage en chance, når man kun straffes og ikke belønnes?

Man skal være ualmindelig blåøjet for at tro, at en ny Mads Clausen, Kirk Christiansen eller A.P. Møller i dag ville have en chance for at skabe gigantimperier, der ikke alene henter enorme beløb hjem til den danske valutakasse og skaber tusinder af job, men også gør Danmark ære overalt i verden.

En sund økonomi er det eneste, der kan sikre, at velfærdssamfundet overlever, og en sund økonomi kræver et sundt erhvervsliv og en lav statsgæld.

Hvis dansk erhvervsliv skal kunne klare sig i den internationale konkurrence, er det også nødvendigt med mindre lønudgifter, og det kræver et lavere skattetryk, ellers kan reallønnen ikke bevares.

Det afgørende for den enkelte er ikke, hvad der står på lønnings sedlen, men hvad der er i lønningsposen.

Det er helt galt, at også helt små virksomheder skal betale gigantudgifter til revisor og advokathjælp, fordi det offentlige fortsat kræver indviklede skatte- og momsregnskaber, oplysninger til Danmarks Statistik osv. osv.

Regeringen har i flere år lovet at reducere papirarbejdet, men det er tværtimod vokset, og her hjælper erhvervsministerens udvalg eller smålapperier ikke. Der er brug for en stor kost til at rydde op i denne overadministration.

Tidligere havde Danmark et sygehusvæsen, som vi med rette kunne prale af ude i verden, men den tid er forbi. Sygehusene er overadministrerede, ineffektive og økonomisk udsultede, og pengene bruges på dyrt isenkram, der kun anvendes på hverdage i tidsrummet 9-15.

Enhver kan se, at det er galt, og Fremskridtspartiet ønsker, at det bliver lavet om.